

Tionde roten, tomt 26

Kvarteret Vindragaren

Tjugofemte roten 1637–57v

Östra hörnet mellan Spannmålgatan

Trettonde roten 1657h–70

och Torggatan

Södra delen av 10.26

Lars Wächtar (Wechtare, bör vara = Lars Hansson)

1637, 1638, 1641, 1643–44: 3 mtl, 1639, 1640, 1642, 1645–54: 2 mtl, 1655: 1 mtl, 1656: 1.20, 1657: – 26 (XIII), 1657h: 1, 1658: 3, 1659–61: 1½, 1662–63: 1, 1665–66: 3–75

Båtförare enl. borgarlängden 1639, timmerkarl (efter 1655)

Inneboende var

Peder Andersson Timmerman

1665: 4, 1666: 2

Fr.o.m. 1668–75 bodde där ”ibid” även

Hans Andersson Ek Båtsman (kallas också Hans Andersson Väktare)

ibid 1668–75, ägare 1676 – var död 1717. Hans hustru Karin Larsdotter var troligen dotter till Lars Väktare, ty 1676 övertog makarna gården.

I skattningslängden 1715 värderas hans tomt till 120, huset till 40 och lösöret till 200 d smt. *Arfved Ohlsson båtekarl*, som bodde där redan 1710 hade lösöre för 40 d smt.

Hans Andersson Eks lilla hus var närmast överbefolkat 1717:

Hans väktares änka, gammal och sjuklig.

Anders Ohlsson båtedräng, sockneknekt för staden med hans hustru *Ingrid Hansdotter* (säkert den Ingrid Ek, som omtalas 1696 överfallen av *Daniel Dijkman* och hans hustru 10.28)

ibid *soldathustrun Agneta Ohlsdotter*

ibid *soldathustrun Britta Andersdotter*

ibm *förlovade soldaten Anders Jonsson* med hustrun *Elin Ohlsdotter*

Hans Andersson Hiort af artilleriet med hustru *Elin Andersdotter*

ibm *Olof Sätterberg* med hustru *Karin Nilsson*

Gården ärvdes av dottern Ellika Hansdotter och hennes man

skomakaremästare Bengt Bengtsson Miöö.

(Om dennes tidigare öden, se 4.132.)

Det framgår av inteckningsböckerna 18.11.1727 att skomakaren Bengt Miöös styvson *skomakaregesällen Petter Grope* för att utfå sitt modernearv tre gånger låtit lagbjuda och begära auktion på Bengt Miöös gård. Bengt Miöös svåger *båtskepparen Anders Olofsson* hade för att Bengt inte skulle bli husvill bistått honom med ett lån på 157 d smt att utbetala modernearvet med. I en obligation den 18.11.1727 förklarade sig Bengt Miöö vara skyldig Anders Olofsson sedan 3.8.1719 för den del, 100 d smt, som dennes hustru, Bengts svägerska, *Annika Hansdotter Ek* – tillkom i hans sal svärföräldrars Hans Andersson (Wächtares) och Karin Larsdotters hus och gård, som Bengt Miöö bebodde och innehade. Han pantsatte gården för caution den 5.6.1720 för ett hos *glasmästare Petter Friberg* och *skräddaremästare Lönbom* upptaget lån till Bengt Miöös gårds uppbyggande tillkom 100 d smt liksom ytterligare kontant 32 d smt. Bengt Miöö avled 1728 (begr.6.okt s.å.)

Skomakaren Bengt Miöös änka ägde gården 1730, då hon betecknas som fattig.

Båtekarlen Anders Olssons änka

ägde gården 1733–45. 1750 talas i tomtöreslängden (Göteborgs drätsel F II 948) om båtekarlen Anders Olofssons arvingars ödetomt. 1755 saknas både änkan och gården alldeles i tomtöreslängderna

Den uppgick så småningom i bagaren Arvid Berggrens gårdsinnehav.

Mellersta delen av 10.26

(Osäkert på vilken tomt dessa från Håkan Stöt till Erik Rasmusson bodde)

Håkan stöt med inhyses folk R25 1643:4. Håkan Stött 1649: 1 mtl

Börge Torsson R25 1646:1. 1648–49: 2 mtl

Mölnalds Ingebor R25 1640:1, husfolk ibid 1640:1, 1641:1 10.26?

Nils Bengtsson i Mölnald

1643–44: 2 mtl, 1646–47:2, 1648–52: 3 mtl, 1653, 1655: 2 mtl, 1656: 1.20 1657: 1.20 (XIII), 1657h: 1658: 2 1659–1663: 1½, 1665: 4 10.26?

Hallor Bryngelsson R25 1652–54: 2 mtl, hustru Sirin Hallors R25 1655: 2 mtl

Per Nilsson 1667

Norr om Lars väktares gård låg en tomt, som 1670 i Gustavi tomtöreslängd betecknades som obebyggd och som enligt denna längd 1670–73 (änkan 1673–77) ägdes av

tullskrivare Erik Rasmusson

(i bakugnslängd redan 1666)

Erik Rasmusson anklagade den 5.6.1667 *Börge Andersson Bohm* vid underrätten för att denne ”nästvekne 31 Maj slog honom, utan orsakh, uppå Kungl. Maj:ts frikallade tullplats en örefihl, då han med flit sökte att stillia och tillfredställa Börge Andersson och Nils Hansson, som oppå samma platz sin emellan kijfwade och sloges”. När målet ånyo kom upp den 21 i samma månad ansåg Börge Andersson Bohm, att Erik Rasmusson ”sådant sielf förorsakat efter han obudin sigh uthi annans action och slagzmåhl inwecklade”.

”På Insp. Fredrik Engelbrekts substitut tullnären Pauli Paulins begäran beviljade rätten den 15.1.1672 honom, att han för resterande Cronones tull av framlidne tullskrifvaren vid Lilla Bommen Erik Rasmussone uppbörd, som är 80 d smt, må hålla sig vid hans kvarlämnade obebyggda tomt mellan Lars Wächtares och Erik Bergessons änkas belägen till dess resten blir betald.” Änkan stod för tomten 1674 men 1678 betalades tomtöret till kyrkan av

Lars Nilsson mjölnare

1674 1676–78, kallad *Lars i Sannegården* 1681

M1676: 1 tomt

Bodde RXI 1663, rote XII 1666

Vid kämnärsrätten den 19.4.1678 begärde Ingeborg Eriksdotter (Eehl, dotter till Erik Rasmusson), att Lars Nilsson Mjölnare som med sin hustru bott i hennes hus sedan 1673 måtte befallas att lämna hennes hus och gård emedan hon för de stora inkvarteringar, som hon pålades ej längre förmådde leva uti en så stor orolighet.

Mjölnaren (står felaktigt? Nils Eriksson M.) visade accord, att han skulle inreda och reparera huset, vilket skulle dragas av hyran 4 rdr årligen. Ingeborg Eriksdotter ansåg, att han uppfört reparationerna för högt.

Ambjörn Simonsson (i Tuve)

Gustavi tomtöreslängd 1678–81, 1 tomt.

Redan 13.6.1666 anklagades han tillsammans med *Anders i Wijkjär* för slagsmål av skulten Hans Bengtsson. Jämför 10.97.

Rådhusrätten meddelade den 12.2.1680, att hustru Ingeborg Eehls fader Erik Rasmusson skulle vara skyldig accis- och lille porttullnären Paul Paulin någon rest på sin uppbörd till kronan, varför Ambjörn Simonsson inte kunde få fasta på den gård han köpt.

Han omtalas 12.2.1680 ha köpt gård av hustru Ingeborg Eehl (identisk med till Erik Rasmussons dotter Ingeborg Eriksdotter).

Bengt Nilsson båtekarl 1681

Mattis Jonsson skräddare 1696 1700–12

Hans hemmavigsel omtalas i domkyrkans räkenskaper den 3.8.1695.

Mäster Matthis Jonsson skräddare fick stolrum i domkyrkan den 27.11.1711 efter sin svärfader *båtekarlen Anders Svensson Röö*. Stolrummet övertogs 2.12.1713 av mäster *Pelle Persson skräddare*.

Skräddaremäster Matthis Jonssons och hans hustru Kerstin Andersdotters son *Jonas Matthisson*, född 8.6.1696 fick börsbrev enligt magistratens registratur 17.7.1713. Han ville bli skräddare. Matthis skräddares änkas tomt värderades 1715 till 120 d smt, hennes hus till lika mycket och lösöret till 60 d smt.

1717: Matthis skräddares änka Kerstin Andersdotter, utfattig

ibm *fourir Pank*, kommenderad åt Norge, hans hustru *Brita Nilsson*

1720–27 Matthis skräddares änka: hos henne 1720 *Herman Reuter*.

och 1723 uppsyningsmannen *Anders Ryberg*, tullnären *Collmans fattiga änka* och mågen *skepparen Rear Svensson (Blom)*

som ägde gården 1730–33, Änkan omtalas 1735. Rear Svensson sades 1730 vara enrollerad. 1731 var han borta till sjöss och hustrun inhyses hos sin svärmoder, som var gammal och fattig. Han bör vara identisk med en sjöman *Rear Svensson Blom* efter vilken bouppteckning företogs 1736 (1736: 195) och lämnade efter sig änkan *Stina Hall* och omyndiga döttrarna *Johanna Greta* och *Anna Stina*.

Klensmeden Hans Wirman

hade övertagit gården 1737. Han betecknades 1742 i rgk som utfattig.

I samband med försäljning av gården 1.27 framgår att han 1729 var måg till *skoflickaren Anders Olofsson* och hans hustru *Kerstin Hansdotter* Han kvarstår i längden för gården 1745.

Bagaren *Arvid Berggren* uppbjöd den 5.5.1746 denna avbrända tomt tillsammans med den norr härom men sålde den sedan, varför den 1760–71 betecknas som aktuarien *Johan Henrik Lundeliis* ödetomt (mellan *Cornelius Lesse* och *Berggren* i tomtöreslängden).

Klensmeden *Hans Wirman* skrev i brev till magistraten 17.7.1758 (EII:92) att han sedan 30 år var borgare i Göteborg. Han hade tvenne gånger drabbats av svåra olyckor. Efter förra eldsvådan, då han mist sin fasta och större delen av sin lösa egendom hade han genom träget arbete lyckats skaffa sig en ny fast egendom och nödiga verktyg. ”Uti denna sista branden måste jag sakna ej endast denna fasta egendom utan ock verktyg samt allt, vad jag i löst hade, emedan det ogörligen stod att bärga, ty sprutan stod mitt för min dörr jämte en mängd folk, som arbetade, varjämte även stora högar med timber låg brevedid min byggning och gatan i sig är ganska trång, så att min skada och mistning därigenom fördubblades.” Nu begärde han hjälp att resa till Stockholm och uppsöka vänner.

27.4.1772 lät hustimmermannen *Johan Boman* första gången uppbjuda en i stadens femte kvarter och hörnet av Torg- och Spannmålgatorna emellan handelsman *Christian Stapels* obebyggda tomt vid Torggatan å norra och korpralen *Nils Lundquists* vid Spannmålgatans inplankade tomt å västra sidan i tionde roten belägna ödetomt, som han köpt av aktuarien herr *Johan Henrik Lundelius* den 28 mars för 128 d smt 30-penning 6 daler 20 öre

Hökaren *Johan Gottfrid Kuhn* (burskap 28.7.1775) ägde tomten före 1775. Son *Anders Kuhn* t.f. kronouppbördsman, som avskedades 1776 för en balans av 1121 rdr till vars betalande fadern måste lämna hus och gård på *Kvarnberget*.

Handelsbokhållare Johan Boustedt

lät första gången den 4.12.1775 uppbjuda en i hörnet av Torg- och Spannmålgatorna uti stadens femte kvarter belägen ödetomt mellan herr handelsman *Christian Stapels* å norra och regementsväbeln *Anders Dahlström* å västra sidan varande tomter, som tillhört hökaren *Johan Gottfrid Kuhn* och vilken denne med sin hustru *Ingeborg Andersdotter* den 26.9.1775 sålt till herr *Boustedt* sålt till *Boustedt* för 350 d smt. 30-penning 11 daler 21 1/3 öre smt. – En *Johannes Boustedt* var enligt *Berg II:1–2*, 365 faktor vid *Lilla Edet*.

Herr *Johan Fredrik Bauer* lät första gången den 18.3.1782 för 150 riksdaler specie köpeskilling uppbjuda en i stadens norra del och dess femte kvarter i hörnet av Torg- och Spannmålgatorna emellan herr *Christian Stapels* tomt å norra och Herr *Fredrik Bauers* hus å västra sidan belägne

tomt med någon åbyggnad, som tillhört handelsman Johan Boustedt och denne med sin hustru Brigitta M Hallberg sålt den 16.3.1782 till herr Bauer. 30-penning 5 riksdaler specie.

Norra delen av 10.26

Erich Börgeßon båtekarl (1/3 10.26, Vindr. 1670–77 enl reg.)

Båtförare enl. borgarl. 1639 1637–48: 2 mtl, 1649–55 3 mtl, 1656: 1 1657: – 16 (XIII), 1657h: 16 1658: 2, 1659–61:1 1/2 1662: 1 hans änka 1666–77

I kämnärsrätten den 18.10.1633 vände sig Erik Börgeßon mot *Malin Börgesdotter*, som uteblivit 4 ggr vid stämning. Man hänvisade till 7 art RR-balken. 1659: Se Anders Björnsson och Sven Bengtsson accismästare. 1659: se Jöran Rump.

Den 28.8. och 11.9.1665 omtalas H. Kerstin sal Erik Bergessons apell mot hustru *Kerstin [Kock] sal kaptén Börge Matzson*. Den senare tillfrågades i överrätten den 14.9.1665, varför hon under 29 års tid inte hade utfordrat den krävda summan av båtekarlen Erik Börgeßon eller hans hustru Kerstin. Hon förklarade, att hon ”hafwer sahl Eric Börgeßon väl några hundrade gånger på gaturne och aldra sidst uthi Wälb Praesidenten Leijoncrantzés gård för sex år sedan kräfdt emedan hon inte var god nog hemma i huset att tilltala hustru Kerstin sahl Eric Börgeßon”. – Denna ansåg sin räkning visa att hennes man hade överbetalt sal Börge Matsson. Man åberopade en dom den 4.10.1637 att Erik Börgeßon skulle betala Börge Matzson.

Sedan Erik Börgeßons änka försvunnit ur längderna betalades tomtöret för en tomt 1678–80 av mågen båtsmannen Lars Andersson Blöta [el Blyta]. I området omtalas 1657–75 en *Anders i Blöta*.

Nils Mårtensson Kock ingav den 22.10.1780 en supplik på samtliga hans framlidne svärfaders Erik Börgeßons vägnar, vari han begärde värdering av deras arvegård på Torggatan mellan Erik Rasmussons och Lars Jonssons gårdar. Deras svåger Lars Andersson hade nu bebott den i långlig tid utan hyra och denne deras svåger varken ville eller kunde lösa ut de andra syskonen. Nils Kock övertar enligt Gustavi tomtöreslängd gården följande år 1681. Samma år sålde han den gård han tidigare ägt på ”Kyrkogatan östan lilla hamnen”. Men redan tidigare uppträdde han här i området.

Engelbrecht Björsson klagade (**exhib** 9.9.1668) över vad som hänt honom på gatan, då han sänt sin piga för att köpa rovor. ”Pigan återkom och berättade, här är en bonde uthe på Gatan, som hafwer roffwer att sällia, tå sade iagh, hör hwad han will hafwa för kappan, och när hon uth kom stod Nils Kock och fala på någon humble aff honom, tå sade Pigan till bonden, huad wella i hafwa för kappan, då sade Nils Kock, huad kommer dät tigh wedh tin sakramentskade täffwa; tå sade pigan wela i kiöpa alla, så kunde i det giöra men iagh talte medh Bonden förr ähn i, tå togh han kiäppen ifrån Bonden och slog henne 6 eller 7 slagh, så gick hon dherifrån och fram till vår port och tå slog han henne så länge han orka, som dät ähr sielff synandes på henne, tå stodh iagh i min port och sade till honom: Nils Mårtensson, hafwer hon giordt eder något emot, så klaga henne och döda henne icke. Så sprang han in i vår gård och fick mig i halsen och sade till migh, huadh säjjer tu, tin skälm och tin sakramentske hundsfutt, huar om icke Bönder warit i vår gård, som mig hulpit hafwer, så hade han dödat mig i min egen gårdh, tå sade iagh till honom igen, alla the kläckenampn, som i migh kallat haffwa, skola i wara sielffwa till dess i bewisa migh på några skiälmstykke, tå ropade han och kalla migh the kläckenampn han kunde och kallade hustru min en löparetäffwa och en slaffs och ansade mig att om han skall löpa sitt hufwud på Torget i morgon skulle han döda migh, at iagh skall leta effter tänderna i halsen på migh, som iagh honom

med full godh skiäll och wittne honom öfwertyga skall, at det sanfärdigt ähr som både Bonden som roffwerna hade att sällia, och dhe som migh från honom friat skulle wara mitt witne sampt thesse ärlige hustrurna, som här nedan står skriffwa och emedan så i sanning tillgånget ähr etc.” (Vittne *Ingrid Gunnarsdotter* m fl)

Det är osäkert, var Nils Kock så tidigt som hösten 1668 bodde här i kvarteret i 10.26 eller 10.27. Man hittar honom inte i tomtöreslängderna förrän 1681. Efter storbranden 1669 bodde han vid Kyrkogatan. Säkert är att hans närmaste grannkvinna 1668 var Anders Andersson Blandares änka *Gunilla Hansdotter*. Den 10 nov. detta år klagade han inför kämnärsrätten över hennes hund. Och Gunilla blev i ett eget brev honom inte svaret skyldig utan lämnade sin version av hundtvisten till kämnärsrätten.

En månad tidigare hade Nils Kock till husbehov slaktat ett får, som han hängt upp i sitt bryggghus. Då hade Gunillas hund kommit och krupit in i huset och ätit upp fåret till hälften. Sedan förmanade Nils Gunilla och bad henne ”i all hövlighet” att taga hand om sin hund antingen genom att hålla den bunden (”ophäcta den”) eller låta avliva den (”elliest afskaffa”), så att den inte skulle göra ytterligare skada för honom eller någon annan. Det lovade hon. Ungefär (”Wed pass”) 14 dagar därefter köpte och slaktade Nils Mårtensson Kock tre stycken bockar (”bocka”). Skinnet lade han i sin farstuga. Då kom Gunillas hund och slet sönder alla tre bockeskinnen och hade alldeles fördärvat (”skamförat”) dem, vilket enligt Nils Kock bevisligen kunde åskådas (”ögonskenlig ähr”). Då bar han in bockeskinnen till henne och begärde, att hon skulle betala dem. Gjorde hon inte det hotade han att rättssöka saken. Hon sade enligt Nils Kock sig ingalunda vilja betala skinnen, inte heller tänkte hon uppträda inför någon rätt och därtill lagt till, att rätten kunde göra, som den (”honom”) täcktes och så sade hon, ”om något mig för när skedde hafuer iag fölle så många penningar som iag kan böija rätten med, huart iag will och det i guld åstadkomma”. Dessutom kom hon med mycket otidigt snack, sade Nils Mårtensson.

I sitt brev till kämnärsrätten förnekade Gunilla, att Nils Kock skulle kunna bevisa, att hennes hund hade fördärvat bockskinn för honom. Hade så varit så hade hon gärna betalat honom skadestånd.

”Tredje (tridie) resan” – det var i början av september – stod Nils Mårtensson i sin port och pratade (talade) med en dräng, då kom åter Gunillas hund och ville gå in i Nils Mårtenssons port, Då spjånade Kocken emot hunden och sade ”gack du bort, du har intet än betalt den förra skadan, som giord ähr”. Just då (på samma tid) hade Gunilla gått tvärs över till *Jesper Helliessons* hustru, som Gunilla kallade sin nästa grannkvinna, för att på hennes nattstuga ”köpslaga” med en holländska. När Nils Mårtensson spjånade emot hunden, såg hon ut genom fönstret och sade: ”spiern för helfwete. tin skälm och inte min hund”, då svarade Nils, stående i sin port: skäll mig inte för en skälm, ty Du vet inte, hur det avlöper, men hon fortsatte (hölt altfort) med sitt ”öfvermåttan skällande”, vilket också Nils Kock gjorde enligt Gunilla: Nils ropade till Gunilla ”Du äst mächta upfluga du, Praesidentiska”. Då svarade Gunilla: ”Ja, jag är så” och Nils fortsatte: ”tu sitter inte alltid där, du tin Blandaretäfwä, tin siöka, ty en täfwä ästu och kan inte gå på gatan utan tu hafver en hund med tigh”. Då svarade Gunilla: ”Alt detta i nu hafva skällt mig före, må i hoos Eder behålla, till dess i kunnen mig sådana stycken bewisa.”

Gunilla berättar: ”Tå språng han med ifrigt modh af gatan, in i min grannquinnas gård och uppå trappan till att slå migh, och fortsätter Gunilla: der den fremmande hustrun icke hade fått in nyckelen och dören tillslutit, hade han gjort på migh en fahrlig gierning, och sade än ytterligare, hwar

han möter migh skall han slå migh neder, 'tu låser inte alltid dören för migh`. Detta den goda hustrun och hennes medfölie, som detta såg, willia attestera.”

Tisdagen därefter frågade skulten Gunilla ”om stämning på Kocken”. Gunilla svarade, att stämman kunde hon inte göra sin man oåtspord. När skulten hade gått återkom Nils Kock och sade: du tin fissa, tu hafver sagt, Hwarföre skall icke iag winna Rätten, iag är så rijk, att iag kan betala Praesidenten. Att Gunilla sagt det skulle aldrig Nils Kock kunna bevisa enligt Gunilla. Men ”iag tackar gudh gierna för den del mig är beskärd”.

Nils Kock sade sig ha stått ut med allt detta för grannsämjans skull men han tyckte, att hon var en elak och sällsam människa, som bringade alla både inom och utom grannskapet till osämja.

Engelbrecht Biörsson, som bodde i kvarteret Göta kanal på andra sidan Torggatan intygade följande den 26 september: ”Den 7 september kom Jagh från Lilla Bommen, då stodh Nils Kock på gatan och kallade hustru Gunilla Hansdotter en Blandaretäffwa och en siöka och med hast språng (han) igenom Porten men hwad the där hade emellan, wett iag intet. Jagh skulle wäl gå upp si-elffwer men kan intet gå för det hugget, som iag bekommit hafwer.

En Blandaretäffwa och en siöka wittnar iag Kerstin Torbiörnsdotter.

Att Nils Kock med ett ifrigt mood igenom porten insprangt wittna wij undertecknat Swen

Olofsson, Catrina Erichsdotter.”

Nils Mårtensson Kocks måg

Jöns Larsson Böcker

ägde gården, när tomtöreslängderna ånyo började 1696

1715 värderades hans tomt till lika mycket som de södra och mellersta delarnas, alltså till 120 d smt, huset till 80 och lösöret till 120 d smt.

I huset bodde 1717 *klockgjutaren Oluf Öhrn* med hustru *Malena Jonsdotter*.

Bouppteckningen efter Jöns Larsson Böcker 3.8.1722 omtalar, att han ägde gård på Torggatan mellan Nils Wilhelmssons i norr och Matthias skraddare i söder. Döttrarna *Brita* och *Catharina* var gifta med resp. *vagnmakare Jonas Larsson* och *styrman Torbjörn Wexvik*: dessutom hade Jöns Böcker sonen *gesällen Lars Jönsson*. De två mågarna och sonen sålde 1724 för 500 d smt och en nöjaktig diskretion hus och gård till

grannen Nils Wilhelmsson (lagbjudning 19 juli, fasta 28.8.1724). Det omtalas, att Jöns Larsson Böcker den 27.3.1716 hade till Nils Wilhelmsson pantsatt en fjärdedel av sin tomt akter i gården invid Wilhelmssons. I fastebrevet stod det, att gården låg emellan avlidne Matthias skraddares änka i väster (bör vara söder) och Nils Wilhelmssons andra gård i norr. 1727 värderas Nils Wilhelmssons tvenne hus och gårdar samt en obebyggd tomt på Torggatan

Tomtöreslängden 1725 uppger följande: ”Styrmannen Nils Wilhelmssons gård öde [tidigare Jonas Larsson vagnmakares] 1730: Styrman Nils Wiljamssons arvingars gård. Njuter 20 d smt i hyra”.

1733 betecknas gården tillhörande saltmätare Olof Andersson Widberga änka (Ingeborg Månsdotter Graffs): hon var syster till *hattmakaren Petter Dahls hustru Elisabeth* och *knivsmeden Gabriel Hildebrands hustru Anna Maria*. Antagligen inför hennes omgifte med

bagaren Arvid Berggren företogs äntligen 8.2.1739 bouppteckningen efter saltmätaren Olof Andersson Widberg under närvaro av förmyndaren för döttrarna *Britta och Anna Oliana Widberg saltmätaren Olof Svensson*. Fast egendom uppgavs vara hus och gård belägen på Torggatan mellan borgaren Olof Pettersson å norra och smeden Hans Wirmans gård å södra sidan.

Bagaren mäster Arvid Berggren lät den 5.5.1746 första gången uppbjuda tvenne tomter på Torggatan belägna den ena mellan Olof Petterssons tomt å norra och mäster Hans Wirmans å södra sidan, som han med dess åbyggnad hade tillhandlat sig av avlidne saltmätaren Olof Andersson för 427 daler 8 öre och den andra av smeden Hans Wirman för 170 d smt. Arvid Berggren pantsatte 31.1.1747 sin nybyggda gård på Torggatan bestående av två hela tomter.

Han omtalas 1751 ha *gesällen Anders Hörberg* och pigan Anna Pehrsdotter och 1752 *gesällerna Anders Lindbom och E G Heckner* (Steckner?) och *Hans Gevalt*.

1765 handelsman Anders Carlsson (el Claesson) Åberg. Han krävdes den 1.7.1767 på 200 d smt av *Hans Jacob Beckman*. Trots ackord hade Åberg ej betalt (EIIb:122). Han gjorde konkurs 22.1.1768. Var avliden den 15.12.1772 och ägde då ingen fast egendom

Handelsmannen Christian Stapel

inropade den 2.11.1762 för 850 d smt bagaren Arvid Berggrens två ödetomter på Torggatan. Egendomen kallas 1775 handelsman Christian Stapels tomt med bodar.

Den 6.10 1783 kunde handelsmannen Peter Pettersson för första gången för 200 riksdalers köpeskilling uppbjuda två vid Torggatan mellan herr faktor Johan Fredrik Bauers stenhus å norra och dess obebyggda hörntomt å södra sidan belägna ödetomter med någon åbyggnad av skjul och bodar. Tomterna hade tillhört herr Christian Stapel i livstiden. Denne hade avstått dem i provision till handelsmännen i Amsterdam Jan och Carl Hasselgren. På deras vägnar hade *notarius publicus i Stockholm Jan Ad. Norling* den 26.7.1783 sålt ödetomterna till Peter Pettersson, som innehade dem 1785. Men 1786 hade även dessa båda tomter övergått i faktor Johan Fredrik Bauers ägo. I tomtöreslängden 1685–90 står: Herr faktor Bauers, förut Peter Petterssons, $\frac{2}{3}$ öde.

1800: Faktor Bauers tomt, $\frac{3}{4}$ öde

1807 Änkefru Kullmans tomt, fortfarande $\frac{3}{4}$ öde.

Senare uppbud av 10.26–27, 10.30:

handl Peter Blidberg 24.10.1836

snickareges.Niclas Hultman 24.8.1840